

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om bunden opsparing for skatteåret 1963-64.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 137, fremsættelsen i tidenden sp. 105).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Der er vel snart sagt alt pro et contra den bundne opsparing, således at yderligere bemærkninger kun kan blive gentagelser. Jeg skal derfor nøjes med at omtale og anbefale de tekniske ændringer, som lovforslaget indeholder bestemmelser om.

Det foreslås nu, at den bundne opsparing kan indbetales i 6 rater i stedet for i 2, som der står i loven. Sidste rettidige indbetalingsdag for sidste rate bliver den 5. maj 1964, altså 2 måneder senere end ifølge den oprindelige lov. Dette er en betydelig lettere form for opsparingen, og uanset hvilket synspunkt man kan have på den bundne opsparing, må dog alle være enige om, at det bliver mere behageligt for skatteyderne at indbetale på den nu foreslåede måde.

Man kan selvfølgelig rejse det spørgsmål, hvorfor dette lovforslag ikke er kommet noget før, men først nu i sidste øjeblik, men, som det også fremgår af fremsættelsen, skyldes det, at de fleste skatteydere vel ikke egentlig har beskæftiget sig praktisk med den bundne opsparing før nu i sidste øjeblik. Det naturligste havde vel været, om borgerne havde sparet skattelettelserne op og nu havde dem parat til opsparingsindbetaling. Men det er jo menneskeligt at skyde ubehagelighederne fra sig så længe som muligt, og mange står vel nu i den situation, at de af novemberlønnen skal betale både forfalden skat og bunden opsparing for et halvt års skattelettelser. Dette ville også have bevirket mange ansøgninger om udsættelse af indbetalingen; at behandle sådanne ansøgnin-

ger individuelt ville give oppebørselsmyndighederne et meget stort arbejde, som de næppe på forsvarlig måde kunne klare inden forfaldsdagen. Derfor er det mere praktisk at give denne udsættelse generelt ved en lov.

Den foreslåede nyordning rejser dog det spørgsmål, om de, der allerede har betalt den første rate, kan begære de to tredjedele af det indbetalte tilbage og så vente med at betale dem til januar og februar. Jeg skal erkende, at det kun er et spørgsmål af mindre betydning, idet de, der allerede nu har indbetalt, vel har gjort det i ønsket om at have sagen fra hånden og i øvrigt har haft pengene disponible, men det er jo lige så godt at få det spørgsmål klaret.

Jeg anbefaler i øvrigt lovforslaget.

Henry Christensen: Selve det foreliggende lovforslag indeholder jo ikke voldsomme ting. Det går efter sin ordlyd alene ud på en lempelse af betalingsterminerne for den bundne opsparing, der blev gennemført som et led i regeringens såkaldte helhedsløsning. Det giver derfor ikke anledning til mange bemærkninger, men man kan måske dog sige så meget, at det nok kan give anledning til forundring, at dette lovforslag kommer den 15. oktober, efter at første rate af den bundne opsparing er forfalden til betaling den 1. oktober, selv om vi nok ved, at sidste rettidige indbetalingsdag er den 3. november.

Som det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde opmærksom på, har en del skatteydere utvivlsomt allerede betalt den første rate, og derved rejstes det problem, som det ærede medlem nævnte, og som jeg går ud fra at finansministeren vil svare på.

For skatteadministrationen eller kommunerne, som skal opkræve den bundne opsparing, gælder, at disse lovændringer kommer på et tidspunkt, hvor de for længst har sendt opkrævninger ud. Resultatet må altså blive, at man pålægger kommunerne et forøget besvær, og grunden er den, at den lov, som regeringen har gennemført for